

ชื่อเรื่อง รายงานการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนปรีอใหญ่วิทยาลักษณ์
ผู้รายงาน นายศึก ลูกอินทร์
ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การประเมินครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ รายงานผลการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียน ปรีอใหญ่วิทยาลักษณ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ 3 ด้าน ได้แก่
1)ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2).ด้านกระบวนการปฏิบัติ
ระหว่างดำเนินการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3).ด้านผลผลิตของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการประเมินครั้งนี้ คือ ฝ่ายบริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้น
พื้นฐาน นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ในปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งสิ้น 521 คน โดยเป็นกลุ่มผู้บริหาร
ครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 53 คน นักเรียน จากจำนวน 613 คน ใช้วิธีการสุ่มโดยใช้
ตารางสำเร็จของเครจซี และมอร์แกน(Krejcie and Morgan)ได้จำนวน 234 คน และผู้ปกครองนักเรียนใช้
กลุ่มงานกับตัวนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่
แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.976 และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย
($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการประเมินพบว่า

ระดับของการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนปรีอใหญ่วิทยาลักษณ์
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

1.ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทัศนะของ ผู้บริหาร ครู
กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความพร้อม
และทรัพยากรในการดำเนินโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการและความเหมาะสมของวัตถุประสงค์
ของโครงการและความต้องการจำเป็นของโครงการ

2.ด้านกระบวนการปฏิบัติระหว่างดำเนินการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทัศนของผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านกระบวนการส่งเสริมนักเรียน ด้านกระบวนการคัดกรองนักเรียน ด้านกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือ และด้านกระบวนการส่งต่อตามลำดับ

3.ด้านผลผลิตของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทัศนของผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ นักเรียนไม่เสพ และไม่แสวงหาผลประโยชน์จากสารเสพติด นักเรียนได้เรียนรู้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น นักเรียนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี ปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข นักเรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์ กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์ นักเรียนป้องกันตนเอง และห่างไกลยาเสพติดได้และนักเรียนมีจิตใจเอื้อเฟื้อและช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ